РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

15 септември 2011 година *

По дело C-197/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Supremo (Испания) с акт от 18 март 2010 г., постъпил в Съда на 23 април 2010 г., в рамките на производство по дело

Unió de Pagesos de Catalunya

срещу

Administración del Estado,

в присъствието на:

Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español,

* Език на производството: испански.

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н J.-J. Kasel, г-н A. Borg Barthet (докладчик), г-н E. Levits и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 юни 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español, от адв. R. Granizo Palomeque и адв. I. Hernández Urranburu, abogados,

— за испанското правителство, от г-н M. Muñoz Pérez и г-н A. Rubio González, в качеството на представители,

— за германското правителство, от г-н N. Graf Vitzthum, в качеството на представител,

— за гръцкото правителство, от г-жа G. Skiani, г-жа S. Papaïoannou и г-жа X. Basakou, в качеството на представители,

— за австрийското правителство, от г-н E. Riedl, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от г-жа H. Tserepa-Lacombe и г-н F. Jimeno Fernandez, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 юли 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 42, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

2 Запитването е отправено в рамките на производство по жалба за отмяна, подадена от Unió de Pagesos de Catalunya (Съюз на земеделските производители на Каталония) срещу Кралски декрет 1470/2007 от 2 ноември 2007 г. относно изпълнението на преките плащания за селското стопанство и за отглеждането на животни (BOE № 264 от 3 ноември 2007 г., стр. 45104).

Правна уредба

Право на Съюза

Регламент (ЕО) № 1782/2003

3 Съгласно член 42, параграфи 3—5 от Регламент (ЕО) № 1782/2003:

„3. Държавите членки могат да използват националния резерв, за да отпускат, приоритетно, референтни количества на земеделски производители, започнали селскостопанска дейност след 31 декември 2002 г., или през 2002 г., но без да получават преки плащания за тази година, в съответствие с обективни критерии и по такъв начин, че да се осигури равно третиране на земеделските производители и да се избегнат нарушения на пазара и в областта на конкуренцията.

4. Държавите членки използват националния резерв за целите на създаването, в съответствие с обективни критерии и по такъв начин, че да се осигури равно третиране на земеделските производители и да се избегнат нарушения на пазара и конкуренцията, на референтни количества за земеделски производители в специфична ситуация, която следва да бъде дефинирана от Комисията, в съответствие с процедурата, установена в член 144, параграф 2.

5. Държавите членки използват националния резерв за целите на създаването, в съответствие с обективни критерии и по такъв начин, че да се осигури равно третиране на земеделските производители и да се избегнат нарушения на

пазара и конкуренцията, на референтни количества за земеделски производители, които се намират в райони, подлежащи на програми за преструктуриране и/или програми за развитие, които са свързани с един или друг аспект на публичната интервенция, с цел да се предотврати изоставянето на земята и/или с цел да се компенсират специфични неблагоприятни фактори за земеделските производители в тези райони“.

Регламент (ЕО) № 1698/2005

4 Съгласно член 20, буква а) от Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 66, стр. 101):

„Помощи, насочени към конкурентоспособността на земеделието и горското стопанство, се отнасят до:

а) мерки, насочени към насърчаване познанията и подобряване на човешкия потенциал чрез:

[…]

ii) установяване на млади земеделски производители,

[…]“.

5 Член 22, параграф 1, буква а) от този регламент гласи:

„Помощите, предвидени в член 20, буква а), ii), се отпускат на лица, които:

а) са на възраст под 40 години и за първи път учредяват [земеделско] стопанство като собственици“.

Национална правна уредба

6 Член 1 от Кралски декрет 1470/2007 има за цел установяването на основни правила за някои схеми за помощ на Общността, предвидени в Регламент № 1782/2003.

7 Член 9, параграф 2 от посочения декрет по-конкретно гласи:

„Право на единно плащане от националния резерв придобиват, при положение че отговарят на предвидените условия:

[…]

б) младите земеделски производители, чието първо установяване е извършено в рамките на програма за развитие на селските райони въз основа на Регламент (ЕО) 1698/2005 […], в един от посочените в приложение VI към Регламент (ЕО) № 1782/2003 […] сектори — с изключение на производството на семена — и които все още не са получили права на единно плащане от националния резерв“.

8 На 4 октомври 2008 г. Кралски декрет 1470/2007 е отменен с Кралски декрет 1612/2008 от 3 октомври 2008 г., който от своя страна е отменен с Кралски декрет 1680/2009 от 13 ноември 2009 г. При все това съдържанието на Кралски декрет 1470/2007 е възпроизведено в последващите го декрети.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

9 На 27 октомври 2008 г. Unió de Pagesos de Catalunya подава пред Tribunal Supremo жалба по административен ред срещу Кралски декрет 1470/2007. В подкрепа на жалбата си той поддържа по-специално, че член 9, параграф 2, буква b) от този декрет противоречи на член 42, параграф 3 от Регламент № 1782/2003, тъй като нарушава принципа на равно третиране на земеделските производители.

10 Запитващата юрисдикция счита, че член 9, параграф 2, буква b) от посочения декрет води до разлика в третирането на земеделските производители, тъй като изисква младите земеделски производители да са извършили първото си установяване в рамките на програма за развитие на селските райони въз основа на Регламент № 1698/2005, за да могат да се ползват от схемата на единно плащане.

11 Запитващата юрисдикция следователно счита, че разрешаването на висящия пред нея спор зависи от тълкуването на член 42, параграф 3 от Регламент № 1782/2003, доколкото той има пряко отношение към валидността на атакуваната национална разпоредба. Тя посочва също, че макар Кралски декрет 1470/2007 да е бил отменен, неговото съдържание е включено в Кралски декрети 1612/2008 и 1680/2009. Запитващата юрисдикция добавя, че обжалваната разпоредба важи и за други жалби, с които би могла да бъде сезирана в бъдеще със същия въпрос.

12 При тези обстоятелства Tribunal Supremo решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„В съответствие ли е с член 42, параграф 3 от Регламент № 1782/2003 член 9, параграф 2, буква b) от Кралски декрет 1470/2007, който поставя възможността за получаване на права на единно плащане от националния резерв в зависимост от обстоятелството дали става въпрос за млади земеделски производители, чието първо установяване е извършено в рамките на програма за развитие на селските райони въз основа на Регламент № 1698/2005?“.

По допустимостта на преюдициалното запитване

13 Испанското правителство поддържа в писменото си становище, че преюдициалното запитване трябва да се обяви за недопустимо с мотива, че предвид отмяната на Кралски декрет 1470/2007 отговорът на Съда на поставения въпрос е ирелевантен за разрешаването на висящия пред Tribunal Supremo спор.

14 В това отношение посоченото правителство се позовава на съдебната практика на Tribunal Supremo, съгласно която „тъй като прякото обжалване на общи разпоредби е процесуален инструмент, чиято цел е да се премахнат от правния ред нормите, приети от органите, притежаващи нормотворчески правомощия, когато те противоречат на правото, а не произнасяне по индивидуалните искания, които могат да произтичат от определено правоотношение между конкретния жалбоподател и администрацията, това обжалване загубва всякакъв смисъл, когато към момента на постановяване на решението нормативната разпоредба е премахната по какъвто и да било друг начин от правния ред".

15 Според испанското правителство Tribunal Supremo впрочем вече е обявявал за безпредметна предходна жалба, подадена от Unió de Pagesos de Catalunya срещу Кралски декрет 1617/2005, който е изменен с Кралски декрет 1470/2007. Посочената юрисдикция освен това е приела, че жалбата за отмяна, подадена от друго сдружение на земеделски производители срещу Кралски декрет 1470/2007, също е станала безпредметна и поради това е прекратила производството по жалбата с мотива, че Кралски декрет 1470/2007 е отменен с Кралски декрет 1612/2008.

16 Според постоянната съдебна практика въведеното с член 267 ДФЕС производство е инструмент за сътрудничество между Съда и националните юрисдикции, чрез който Съдът предоставя на националните юрисдикции насоки за тълкуването на правото на Съюза, необходими за разрешаване на висящия пред тях спор (вж. по-специално Решение от 16 юли 1992 г. по дело Meilicke, C-83/91, Recueil, стр. I-4871, точка 22, Решение от 5 февруари 2004 г. по дело Schneider, C-380/01, Recueil, стр. I-1389, точка 20 и Решение от 24 март 2009 г. по дело Danske Slagterier, C-445/06, Сборник, стр. I-2119, точка 65).

17 В рамките на това сътрудничество свързаните с правото на Съюза въпроси по презумпция са релевантни. Съдът може да отхвърли отправено от национална юрисдикция запитване само когато е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите фактически и правни елементи, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (вж. по-специално Решение от 5 декември 2006 г. по дело Cipolla и др., C-94/04 и C-202/04,

Recueil, стр. I-11421, точка 25, както и Решение от 1 юни 2010 г. по дело Blanco Pérez и Chao Gómez, C-570/07 и C-571/07, Сборник, стр. I-4629, точка 36).

18 Възложените на Съда правомощия в рамките на преюдициалното производство всъщност се състоят в подпомагане на правораздаването в държавите членки, а не във формулиране на консултативни становища по общи или хипотетични въпроси (вж. по-специално Решение от 12 юни 2003 г. по дело Schmidberger, C-112/00, Recueil, стр. I-5659, точка 32, Решение от 8 септември 2009 г. по дело Budějovický Budvar, C-478/07, Сборник, стр. I-7721, точка 64 и Решение от 11 март 2010 г. по дело Attanasio Group, C-384/08, Сборник, стр. I-2055, точка 28).

19 В конкретния случай от акта за преюдициално запитване е видно, че според Tribunal Supremo въпреки отмяната на разпоредбите на Кралски декрет 1470/2007 въпросът дали член 42, параграф 3 от Регламент № 1782/2003 допуска този декрет остава релевантен, поради факта че Кралски декрети 1612/2008 и 1680/2009 възпроизвеждат неговия текст, така че пред него биха могли да бъдат подадени други жалби по същия въпрос.

20 В отговор на писмото от 21 януари 2011 г., с което Съдът на основание член 104, параграф 5 от своя Процедурен правилник иска да се уточни дали отмяната на Кралски декрет 1470/2007 и съдебната практика, на която се позовава испанското правителство в писменото си становище, имат отражение върху релевантността на преюдициалното запитване, Tribunal Supremo потвърждава отново, че отмяната на Кралски декрет 1470/2007 не поставя под въпрос допустимостта на неговото преюдициално запитване. В това отношение той припомня, от една страна, че съдържанието на член 9, параграф 2, буква b) от Кралски декрет 1470/2007 е възпроизведено в последващите го декрети, така че пред него биха могли да бъдат подадени други жалби по същия въпрос. От друга страна, Tribunal Supremo посочва, че съдебната практика, на която се позовава испанското правителство, не е релевантна в конкретния случай, тъй като отмяната на Кралски декрет 1470/2007 не е настъпила по време на висящото пред него производство и тъй като Декрети 1612/2008 и 1680/2009 предвиждат идентични

условия за достъпа на младите земеделски производители до правата на плащане от националния резерв.

21 При това положение трябва да се приеме, че интересът на Tribunal Supremo от отговора, който Съдът ще предостави на поставения въпрос, е свързан не с висящото пред него дело, а с обстоятелството, че пред него биха могли да бъдат подадени евентуални жалби за отмяната на сходни разпоредби.

22 Освен това следва да се отбележи, че нито Tribunal Supremo в своето писмо от 2 март 2011 г., нито страните в хода на съдебното заседание са успели да обяснят по какъв начин спорът по главното производство не е станал безпредметен след отмяната на Кралски декрет 1470/2007. Необходимо е и да се отбележи, че с оглед на представената на Съда преписка преюдициалното запитване изглежда от хипотетично естество.

23 Всъщност, когато дадено преюдициално запитване е от такова естество, запитващата юрисдикция трябва да предостави на Съда сведения, позволяващи да се схване действителният и конкретен интерес, който това запитване има все пак за спора по главното производство.

24 В конкретния случай обаче трябва да се констатира, че Tribunal Supremo се ограничава до това да потвърди в писмото си от 2 март 2011 г., че посочената от испанското правителство съдебна практика не е приложима към жалбата в главното производство, която „остава актуална“, без обаче да представя точни обяснения в това отношение.

25 При това положение настоящото преюдициално запитване трябва да се приеме за недопустимо поради своя хипотетичен характер.

По съдебните разноски

26 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Преюдициалното запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) с акт от 18 март 2010 г., е недопустимо поради своя хипотетичен характер.

Подписи